

24. januar 2015

I medfør af Inatsiasruts Forretningsorden skal jeg hermed fremkomme med følgende § 37 spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål:

I henhold til Grønlands Hjemmestyres bekendtgørelse nr. 15, af 13. september 2006 skal jeg med henvisning til nedenstående citater fra §7, stk. 2 stille følgende spørgsmål:

- 1. Har Sundhedsvæsenet styr på og kontrol med den store forskel der er på praksis i tandpleje fra by til by?**
- 2. I § 7 nævnes andre befolkningsgrupper - hvem er de?**
- 3. Fastmonterede tandproteser som ikke lige er til at tage af, er ikke med i det almene udbud af tandpleje, men kan dog, hvis ellers der er ressourcer til det i sundhedscenteret, godt tilbydes. Hvornår er ressourcerne tilstrækkelige i tandklinikken, eller i hvilke tilfælde vil der være tale om, at ressourcerne er tilstrækkelige?**
- 4. Hvem kan benytte sig af dette tilbud og koster det noget?**
- 5. Hvornår er det hensigten at borgerne skal kunne begynde at benytte sig af dette tilbud?**

(Landstingsmedlem Vivian Motzfeldt, Siumut)

Begrundelse:

I henhold til mit spørgsmål står der følgende i bekendtgørelsen:

“§ 1. Stk. 2. I tilrettelæggelsen af arbejdet skal der uanset hvor i landet man befinder sig tilstræbes en ensartet standard i tandplejens praktiske gennemførelse”.

“7. Andre befolkningsgrupper tilbydes vederlagsfri tandbehandling i det omfang, distriktets ressourcer rækker hertil”.

“Stk. 2. Tilbuddet omfatter akut behandling, regelmæssige undersøgelser og forebyggende foranstaltninger efter individuelle behov, reparerende tandbehandling svarende til det niveau, det enkelte individ efter tandlægens vurdering tidligere har haft for sin tandpleje samt behandling med

aftagelige proteser. Krone-, bro- og implantatbehandling er ikke omfattet af tilbuddet i almindelighed, men kan gives, hvis distriktets ressourcer rækker hertil.”

Tandbehandlingstilbuddene i Grønland er vidtforskellig udfra hvor man bor. Desuden er de forhold som bekendtgørelse nr. 15, af 13. September 2006 ikke sammenhængende, og er meget svært forståelig, og ikke mindst uforståelig i den grønlandske udgave.

I de større byer er tilbuddet om tandpleje gældende, selvom dette i nogle tilfælde kun sker i en begrænset periode. En god tandhygiejne og et godt tandsæt er en naturlig del af sundheden, ligesom en sund mund og sunde kæber er meget vigtige. I bekendtgørelsen om tandplejen ses det at almen tandbehandling ikke kan gennemføres i større omfang, eller som det står skrevet i bekendtgørelsen: Hvis sundscenterets kapacitet ikke er tilstrækkelig, kan der ikke tilbydes tandpleje. Og en naturlig følge heraf er, at hvis der er en tand der kræver særlig behandling, så vil løsningen herpå være at trække tanden ud, og dette til trods for at man sagtens kan beholde tanden til at tygge med, de steder hvor der findes private tandlæger og man derfor kan betale sig fra at undgå at tanden bare trække ud. Mange borgere på kysten som ikke har disse muligheder på det lokale sted, må derfor nøjes med at få trukket tænderne ud.

Tænder er med til at opretholde et meget højt personligt selvværd, og dette er ligeledes gældende for kroppens sundhedstilstand at et godt tandsæt og en god tyggeevne er medvirkende til et sundt liv. Derfor vil en særligt forbedret tandpleje, være nødvendig at kunne udbyde på samtlige tandklinikker, også selvom det eventuelt skal ske mod brugerbetaling. I de tilfælde hvor den tand der skal behandles, har et særligt behov, der er mere krævende end normalt, bør enhver borger få muligheden for at få lov at beholde sin tand mod at betale herfor.